

Sažeto iz *Journal of Clinical Periodontology*, svezak 50, broj 1 (siječanj 2023.), 36-44.

Urednik: Andreas Stavropoulos, Odbor za znanost EFP-a

Izvjestitelji:

Lucienne Weigel, Raffael Budmiger,
Prof. Giovanni Salvi

Institucija:

Poslijediplomski program parodontologije,
Sveučilište u Bernu, Švicarska

Prijevod:

Ivan Puhar Zavod za parodontologiju, Stomatološki fakultet, Sveučilište u Zagrebu

studija

Koliko je implantata potrebno za pokrovne proteze u gornjoj čeljusti?

Autori:

Wim Slot, Gerry Raghoebar, Marco Cune, Arjan Vissink, Henny Meijer

Dosadašnje spoznaje

Nezadovoljni pacijenti s konvencionalnom potpunom protezom u gornjoj čeljusti imaju velike dobrobiti od potpore implantatima. Kratkoročne i srednjoročne usporedbe rehabilitacija gornjom pokrovnom protezom na četiri ili šest implantata pokazuju slične rezultate.

Podaci desetogodišnjeg istraživanja pokazali su visoke stope preživljavanja implantata između 94,4% i 99,3%, dok je retrospektivna analiza pokazala stopu preživljavanja od 86,1% za šest implantata s glodanom prečkom i pokrovnom protezom nakon 10 godina u funkciji.

U nekim su studijama implantati postavljeni u stražnja područja u kombinaciji s podizanjem dna sinus-a, dok su u drugim studijama implantati postavljeni u prednja područja.

Dugoročni rezultati randomiziranih kliničkih ispitivanja nisu još objavljeni. Nadalje, ne postoje smjernice za preporučeni položaj implantata u bezuboj gornjoj čeljusti. U prednjoj regiji gornje čeljusti obično je dostupno dovoljno kosti, dok je u stražnjoj regiji potrebna složenija koštana augmentacija (npr. podizanje dna sinus-a).

Postavljanjem implantata u prednju regiju mogu se izbjegići opsežna kirurška liječenja, morbiditet pacijenata i troškovi.

Ciljevi

Cilj ove studije bio je procijeniti kliničke i radiografske ishode pokrovnih proteza retiniranih prečkom na četiri ili šest implantata u gornjoj čeljusti, kao i preživljavanje implantata i zadovoljstvo pacijenata.

Materijali & metode

- Randomizirano kliničko ispitivanje s dvije skupine uključivalo je pacijente kojima su bili potrebni implantati u bezuboj gornjoj čeljusti.
- Kriteriji za uključivanje bili su stalne pritužbe na gornju potpunu protezu, dovoljan volumen kosti za ugradnju implantata u prednji dio gornje čeljusti i dovoljan interokluzijski prostor za postavljanje prečkom retinirane pokrovne proteze.
- Pedeset ispitanika nasumično je raspoređeno u dvije skupine za četiri ili šest implantata (zubni implantati OsseoSpeed 4.0S, Astra Tech AB, Malmö, Švedska). Po potrebi su izvedeni manji augmentacijski postupci s autolognom kosti s tubera pomiješanom s deproteiniziranim mineralom goveđe kosti (Bio-Oss, Geistlich Pharma AG, Wolhusen, Švicarska) i postavom resorptivne kolagene membrane (Bio-Gide, Geistlich Pharma). Nakon perioda potopljenog cijeljenje od tri mjeseca, implantati su bili eksponirani i opskrbljeni nadogradnjama za cijeljenje.
- Svi su pacijenti dobili glodanu titaniku prečku retiniranu vijkom s distalnim ekstenzijama te pokrovnu protezu sa zlatnim retencijskim elementima.
- Primarni ishod bila je promjena u razinama marginalne kosti između početne vrijednosti i 10 godina. Intraoralne periapikalne rendgenske snimke analizirane su pomoću računalnog softvera (Dicom Networks, Sveučilišni medicinski centar, Groningen, Nizozemska). Dimenzija implantata je korištena za izračunavanje promjena razine kosti u milimetrima.
- Sekundarni ishodi bili su preživljavanje implantata, preživljavanje pokrovne proteze, tehničke/mehaničke komplikacije, promjene kliničkih parametara, pojava periimplantatnog mukozitisa i periimplantitisa te ishodi koje su prijavili pacijenti.
- Svi su ishodi procijenjeni nakon jednogodišnjeg, petogodišnjeg i desetogodišnjeg praćenja.
- Pacijenti su upućeni u postupke oralne higijene pokrovne proteze retinirane prečkom te su dobivali godišnju potpornu skrb.

Tablica: Srednje vrijednosti i standardne devijacije (SD) marginalnog gubitka kosti u mm i distribucija učestalosti gubitka kosti 5 i 10 godina nakon postavljanja pokrovne proteze u skupinama s četiri i šest implantata

Gubitak kosti	5 godina		10 godina	
	Četiri implantata (N = 96)	Šest implantata (N = 131)	Četiri implantata (N = 76)	Šest implantata (N = 99)
Srednja vrijednost (SD)	0,50 mm (0,37)	0,52 mm (0,43)	0,41 mm (0,37)	0,70 mm (1,07)
0–0,5 mm	64%	60%	75%	66%
>0,5–1,0 mm	21%	19%	14%	11%
>1,0–1,5 mm	12%	12%	7%	9%
>1,5–2,0 mm	1%	7%	3%	8%
>2,0 mm	2%	2%	1%	6%

Opaska: Razlike između ispitivanih skupina testirane su nezavisnim Studentovim t-testom ($p < 0,05$). Srednji marginalni gubitak kosti nije se značajno razlikovao između skupina ($p = 0,305$ nakon pet godina; $p = 0,274$ nakon 10 godina).

Rezultati

- Trideset i šest pacijenata prisustvovalo je 10-godišnjem praćenju (skupina s četiri implantata: 19 pacijenata, 76 implantata; skupina sa šest implantata: 17 pacijenata, 99 implantata).
- Tijekom razdoblja praćenja, 14 pacijenata je izgubljeno zbog smrti, teške bolesti ili preseljenja.
- Promjene razine marginalne kosti između početne vrijednosti i 10-godišnjeg praćenja bile su 0,41 mm u skupini s četiri implantata i 0,7 mm u skupini sa šest implantata, bez statistički značajne razlike između dvije skupine.
- Stopa preživljavanja implantata bila je 100% za četiri implantata i 96,1% za šest implantata. Jedan implantat je izgubljen tijekom cijeljenja, a još tri zbog periimplantitisa.
- Stopa preživljavanja proteze bila je 57,6% u skupini s četiri implantata i 29,4% u skupini sa šest implantata.
- Nije bilo statistički značajnih razlika između skupina s obzirom na kliničke parametre. Sva klinička mjerena su pokazala niske rezultate.
- Incidencija periimplantnog mukozitisa u skupini od četiri implantata iznosila je 52,6%, a incidencija periimplantitisa 10,5%, dok je skupina sa šest implantata pokazala incidencije od 52,9% i 23,5%.
- Između petogodišnjeg i desetogodišnjeg razdoblja promatranja nova proteza je morala biti postavljena kod 20 pacijenata. Kod jednog pacijenta morala se provesti kirurška intervencija za uklanjanje hiperplazije sluznice.
- Sveukupno zadovoljstvo pacijenata bilo je visoko u obje skupine.

Ograničenja

- Stopa odustajanja ispitanika (od 50 pri randomizaciji do 36 nakon 10 godina) možda je utjecala na ishode primarnih i sekundarnih parametara.
- Tim iskusnih kirurga i protetičara zajedno s pažljivo odabranim pacijentima mogli su imati pozitivan utjecaj na rezultate.

Zaključci & klinički značaj

- Pacijenti s pokrovnom protezom retiniranom prečkom u gornjoj čeljusti pokazali su sličan zadovoljavajući rezultat tijekom 10 godina s četiri ili šest implantata postavljenih anteriorno.
- Preživljavanje implantata bilo je visoko u obje skupine.
- Incidencija periimplantnog mukozitisa i periimplantitisa povećavala se tijekom vremena.
- Visoki postotak pokrovnih proteza retiniranih prečkom morao je biti ponovno izrađen između petogodišnjeg i desetogodišnjeg praćenja, osobito u skupini sa šest implantata.
- Rehabilitacija bezube gornje čeljusti s četiri implantata u prednjoj regiji s pokrovnom protezom retiniranom prečkom može se smatrati valjanom opcijom liječenja u usporedbi sa sličnom rekonstrukcijom na šest implantata.

JCP Digest 109 sažetak je originalnog članka „Maxillary overdentures supported by four or six implants in the anterior region: 10-year randomized controlled trial results“ J Clin Periodontol. 50(1):36-44. DOI: 10.1111/jcpe.13726

<https://www.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/jcpe.13726>

Pristup kroz stranicu za članove EFP-a: <http://www.efp.org/members/jcp.php>